

for og været med til at gennemføre. Det ærede Medlem mente, at naar der var Tale om Understøttelse, kunde der ikke være Tale om Ret. Han sagde, at han var gaaet ud i Arbejderkredse og havde hørt, at mange Arbejdere, naar han sagde til dem: Vil I ikke foretrække at faa Ret til at erholde et bestemt Beløb fremfor Forsørgelse eller Understøttelse eller det, han endogsaa en enkelt Gang stemplede med det grimme Ord Almisse, svarede, at de foretrak at have en Ret. Ja, naturligvis svarede Arbejderne saaledes, men den gældende Alderdomsunderstøttelse, der i mange Tilfælde er Alderdomsforsørgelse, er efter vor Mening en Ret. Det er selvfølgelig selve disse Love, der har etableret denne Ordning her i Landet. Man kan have Ret til Understøttelse, man kan have Ret til offentlig Hjælp. Det har man haft lige fra 1849. Selve Grundloven bruger det Ord. Grundloven har en § 84, der siger: „Den, der ikke kan ernære sig og sine, og hvis Forsørgelse ikke paaligger nogen anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det offentlige“. Det er en Ret. Spørgsmaalet er saa, under hvilke Former denne Ret skal udøves, hvor humant den skal gennemføres, og der er vi heldigvis kommet langt frem siden Grundloven af 1849. Det ærede Medlem har selv i en gældende Lov, som han har interesseret sig for i høj Grad, talt om Retten til Understøttelse, om Understøttelse og Ret som to Ting, der saa langt fra er Modsætninger, at de udmærket godt kan forenes. Jeg sigter til Arbejdsløshedsloven af 1907, som det ærede Medlem — og det tjener ham i høj Grad til Ære — var meget ivrig for i Kommissionen, som enhver kan huske, der husker Aarene 1901—03, da Invaliditetskommissionen blev nedsat, hvor det var os Socialdemokrater i høj Grad magtpaaliggende at faa Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden med. Det var Venstre og Højre ikke saa ivrige for, og jeg husker tydeligt, hvilket politisk Arbejde og hvilke taktiske Anstrengelser det kostede os at faa det Spørgsmaal med, og jeg husker, hvor glad jeg blev den Aften i December 1902, da Folketingsmand Anders Nielsen sagde her fra sin Plads: Ja, saa kan jo den Kommission, Venstre vil have nedsat om Folkeforsikring, ogsaa overveje Arbejds-

løshedsspørgsmaalet. Det førte til, at der blev afgivet en god Betænkning, og det førte til et Lovforslag, og vi har altid anerkendt det ærede Medlems Interesse og Iver og dygtige Arbejde for at faa dette Lovforslag gennemført. I dette Lovforslag om anerkendte Arbejdsløshedskasser findes en § 11, der begynder saaledes: „Omfanget og Arten af den af Kassen ydede Understøttelse afgøres af Kassens Bestyrelse“. Det ærede Medlem taler altsaa om, at Arbejdsløshedsforsikring var det ideelle. Selve denne Lov taler om Understøttelse, og det er en Understøttelse, der ikke er fastsat til en bestemt Sum, thi det er en varierende Sum, med Minimums- og Maksimumstakster. Der gøres saa i § 11 nærmere Rede for, hvorledes denne Understøttelse skal ydes. Understøttelsen kan udredes som Rejsehjælp, som Huslejhjælp, som Dagpengehjælp, in natura. Videre hedder det angaaende, hvor meget den daglige Understøttelse skal udgøre: Der fastsættes et Minimum paa 50 Øre og et Maksimum paa 2 Kr. daglig. Videre hedder det: Saafremt et Medlem, der er berettiget til Understøttelse som Følge af Arbejdsløshed . . . Der tales om Berettigelse til Understøttelse. Men dermed er jo det ærede Medlems rubricerende Opstilling her i Gaar, disse Begreber: Understøttelse, Forsørgelsesret, ganske bortfaldet, har ingen Rod i dansk Sociallovgivning.

Ogsaa jeg opfattede, ligesom den højt ærede Indenrigsminister, den Tale, det ærede Medlem fra Verringe holdt i Gaar, og disse korte Bemærkninger, han gjorde her i Dag, som et Vidnesbyrd om, at den Tanke om en tvungen Folkeforsikring, som det ærede Medlem i mange Aar har interesseret sig ivrigt for, i Virkeligheden er død, ikke mindst som Følge af det Kommissionsarbejde og den Betænkning, der fremkom, og den Modtagelse, som denne Betænkning og dens forskellige Forslag har faaet ude i Befolkningen. Det gør naturligvis det ærede Medlem ondt, det forstaar jeg godt, og han kæmper saa længe paa Skansen som muligt. Jeg sad en Dag og bladede i et gammelt Arkiv, og der fandt jeg et Telegram fra et jysk Landbo- eller Agrarmøde, hvor det ærede Medlem fra Verringe — den Gang var han det ærede Medlem for en anden Kreds,